

Námítky Rusů proti b r i t s k é reklamě.

Rusové podali stížnost na ~~výrobce~~ britského ruské vodky, podle níž prý jejich reklama na ruskou vodku se zebřery z Rudého náměstí je ~~xxx~~ nevkusná. Rusové měli námítky i proti předcházející reklamě té jisté firmy a proto byli pozváni, aby si prohlédli nový film. Jsou na ní ruští generálové na tribuně na Leninovém nábřeží, kteří si nevšímají vojenskou přehlíčku na Rudém náměstí, ale popíjejí vodu anglické výroby. BPC.

Historického k a l e n d á ř e.

30. září 1970 přiletěl do Jugoslávie na oficiální návštěvu americký prezident Nixon, jehož zahraniční politika se hodnotí i teď po jeho letošním ztroskotání na afise Watergate, kladně. Před čtyřmi lety se Nixon ztotožnil s názory jugoslávského prezidenta Tita a v tom, že i malé národy mají nárok na osobitou dramaturgii v mezinárodním životě. Pronásil, že cílem Spojených států je, aby každý národ mohl zvolit svou vlastní cestu.

30. září 1961 t.j. dnes před pětiletý zasedalo v Praze za řízení soudruha Gustáva Hušáka předsednictvo ÚV KSČ. K výsledkům tohoto zasedání bylo zrušit vysokoškolské výběry strany v Praze, Brně, Bratislavě a Košicích.

Rok před tím 30. září 1968 promlouval na pražském nábřeží zástupcem studentských organizací prezident S v o b o d a, pochválil opravdovost pokrokového postoje vysokoškoláků a jejich ochotou čít všechny síly pro další rozvoj demokratických a humanistických rysů socialistické společnosti. Svoboda dnes, před šesti lety také ubezpečoval, že se nebude opakovat vážná deformace z minulosti - podkopávání vysokoškolské inteligence. Že si politické vedení bude věřit všech vědeckých odborníků.

V prvním svazku Udávka S v o b o d y jeho řeči jsou některé zajímavé pasáže o konci I. českosl. republiky v r. 1938. Úspěšná čtenář byl tedy 30. září, kdy bratři v plinoci skončili v Mnichově Hitlerova konference s italským diktátorem M u s o l i n i m, britským ministerským předsedou Ch a m b e r l e i n e m a francouzským ministerským předsedou D e l a d r i e r e m. Načež bylo zastupci Československa oznámeno, že republika musí vydat část svého území nacistické III. Říši. Československá vláda v průběhu 30. září 1938 tento diktát přijala, ale současně proti němu protestovala. Ve Svobodových pamětech, které vyšly v r. 1971 se označuje za pozoruhodné, že za KSČ vyzýval onoho 30. září 1938 Klement G o t t w a l d prezidenta B e n e š e, sice k rozhořnutí pro branný odbor, ale nikoliv k tomu, aby se obrátil se žádostí o vojenskou pomoc na Sovětský svaz.

30. září 1959 čili dnes před 15 lety přiletěl sovětský předák Nikita Ch r u š č o v do Pekingu a nešetřil chválou K a o - t s e - t u n g a a čínských komunistů. Řízení Lidové Číny pod Mao-tse-tungovým vedením označil za nejvýznamnější událost světových dějin po Říjnové revoluci v Rusku. Současně propagoval Chruščov v Pekingu myšleku mírového soužití a zdůrazňoval, že socialismus nemůže být vnucován národům silou zbraní proti jejich vůli. Při tom tvrdil, že pro Sověty je to největší zásada.

30. září 1949, tedy dnes před 25 lety následovaly Mačarsko a Polsko sovětský příklad a vypověděli své smlouvy s Jugoslavií.

30. září 1949 večer skončila činnost t.zv. vzdušného mostu do západního Berlína, kterým byl zlomena sovětská blokáda města. Západní Spojenci je zásobovali vzdušnou cestou od června 1948.

Z dávné minulosti zaznamenáme, že 16. září 1649 tedy dnes před 325 lety takřka rok po uzavření Westfálského míru evakuovala švédská vojska Prahu a záhy po té odtáhla vůbec z Čech. Země si oddechlo, neboť jak napsal Ctakar C e l o ť i l í k, tíha vyplenění cizích armád, vyčerpání nevázanou násilností těžší soldatesky ať již jakékoliv národnosti nebo náboženství spočívala na domácním obyvatelectvu. A ještě pak na sešlém lidu, jenž byl obírán o poslední zbytky svého majetku a zčásti S v o b o d n á Evropa.

Změna ústavy v N D R.

NDR není žádný úskok příliš malicherný, žádný dialektický trik příliš směšný jak uniknout té poslední známce pospolitosti s Německou spolkovou republikou. Nyní se pokoušejí pomocí změny Ústavy vystoupit z německého národa, jako se vystupuje ze spolku kušlečků nebo králíčků. NDR už nechce být socialistickým státem německého národa, ale jen socialistickým státem dělníků a rolníků. Ti sice stále ještě mluví německy, ale *W o r k e r o v i* a jeho kanaráci už jistě něco napadne, aby i toto poslední pouto přece jenom přesekli. Ale ironii stranou.

Na NDR pro státním rozdělení usiluje i o rozdělení národní, je na jedné straně důsledným uplatněním Rasseuova pojmu národa, jako společenství věle, které se projevuje v jednotě centrální státnosti. Na druhé straně to je také důsledek naší východní politiky. Ta usilovala a usiluje především o to, aby ochromila alespoň jednotu národa, když státní jednota je nedosažitelná. Na tuto ofenzivní východní politiku patřičně reagovalo vedení NDR. Je to celoněmecká truchlohra. Deutsche Welle.

Deník "Kölnen Stadt Anzeiger" napsal: Nyní zná východoněmecká ústava jen pojem lid. Historicky viděno je to zneteknější pojem než národ. Jeho nejpresvědčivější výklad pochází z Francie, kde je pojem národ chápán jako volba všech občanů, která se denně obnovuje. Kdo by si pak nevzpoměl na ono hlasování nohama, které až do roku 1961 přivedlo miliony lidí od té doby stále ještě deseticísíce z NDR do NSR. Příznačné také je, že na rozdíl od ústavy z r. 1968 se tentokrát o změně veřejně nemluvalo, natož, aby se o ní celostátně hlasovalo. Jako by vedení NDR mělo strach před svým nově objeveným - lidem.

A na závěr ještě z komentáře listu "Westfälische Rundschau": Východoněmecká představa, že je možno mocí a ideologií národ stvořit či sprovodit ze světa je mylná. Na rozdíl od státu, který se podle mezinárodního práva považuje za faktickou moc, je národ realitou z jazykových, kulturních a lidských pout a odpovídajícího společnému údělu. Národ tedy nemusí, ale může přezít státy. Zde tomu bude v Německu, nezáleží na lidové komoře ve východním Německu, ani na Spolkovém sněhu v Bonnu. Nakonec o tom rozhodnou lidé na Východě i na západě Německa.

Výstavba sovětského závodu K A I. A Z.

Na řece Kaně ve městě známém jako Neberežnyje Čelny, které bylo před 5 lety vesnicí a za několik let bude patřit k nejvládnějším sovětským velkoměstům má začít ještě v běžné pětiletce t. j. v příštím roce na začít výrobu českých automobilů závod rusky K A I. A Z. Poskevští plánovači tvrdí, že tento závod s roční kapacitou 150.000 nákladních automobilů a dalších 100.000 motorů bude největší továrnou na světě. Je to patrně pravda. Skutečností také je, že Sověty vyrobily v loňském roce celkem 115.000 nákladních automobilů a autokusů, ale Spojené státy přitom přes 3 miliony čili přibližně 4,5-vrátka více. Česká republika nešťavila dalekou Tatarskou republiku delegace ministerstva české republiky a VV NSO. Chované staveníště, ale opery a snaha 70.000 stavěcí na ni stejně velice zapůsobilo. Český ministr stavby lektví český ministr Franciřok Š r d n e k vyložil své zážitky v článku, který skromnějším titulem "Výstavba závodu K A I. A Z." otiskly v 37. čísle pod značným

elze přejít sličením tento odstavec: "Je třeba podtrhnout, že účast na výstavbě se účastovaly i naše zahraničních firem, našich mnoho zahraničních partnerů, bylo podle slov ředitele K A I. A Z. Iva V a s e i l j e v o p r e v y a j a n o r o z s a h e m p r a c i a t e c h n i c k ý m i a č a s o v ý m i p o ž e d a v k y. P r o t o r a d e j í o b s p o l u c h n e c o d s t o u p i l i. P r e v ý s n a č á s t p r o j e k t o v é c o m e n t a r e p o c h á z í z e s o v e t s k ý m k o n s t r u k č n í m g a n c e l k ý m. R o v n ě ž n a r u h n o v é n o a u t o m o b i l u s e s t a l z a z e b i t e l s t í s o v e t s k ý m k o n s t r u k t é r ů. N a č o d v a k a c h s t r o j ů a t e c h n i c k é h o z a ř í z e n í s e p o d í l e j í t e m ě v š e c h n y z e s o v e t s k ý m. D a l e S p o j e n é s t á t y n a č o d v a k a c h t e c h n o l o g i c k é h o z a ř í z e n í s l é v a r n y a F r a n c i e."

Z tohoto výčtu by mohl vzniknout obecný dojem, že česká automobilka je zcela téměř sovětská záležitost. lze litovat, že český ministr byl tak mylně informován. Českou automobilku je možno již teď označit za první názorný příklad zmrznutí napětí mezi Spojenými státy a Sovětským svazem v oblasti průmyslu. Zde jsou některá fakta.

Do výstavby kamžské automobilky jsou široce zapojeny jak americké podniky tak americké úvěry. Dlouhodobé americké úvěry na financování tohoto projektu dosahují už 300 milionů dolarů a to je teprve začátek. Americké podniky podepsaly 143 smluv týkajících se přímých dodávek pro KAMAZ a znova dalších uzavřely jako subdodavatelé, sdělila nedávno washingtonská banka pro export a import. Nemalý počet sovětských občanů pracuje na základě těchto smluv přímo ve Spojených státech. V Pittsburgu je na př. přiděleno 50 sovětských inženýrů k firmě Solindr Dressler patřící společnosti Pullman. Firma Solindr Dressler provádí konstrukční práce a vyrábí stroje a technologické zařízení pro obrovskou slévárnu v Naběrežných Čechech, která bude sloužit 6 výrobním jednotkám ruské automobilky. A vyrábět 600.000 tun odlitků a různých výrobků ročně.

Sovětské úřady uvádějí napsal minutly týden ~~americký~~ americký časopis "US News and World Report", že v sovětské automobilce při zahájení provozu bude asi 400 Američanů. Náklady na projekt dosáhnou podle amerických odhadů 3,5 až 4 miliardy dolarů."

Na obrovských investicích se podílí také 6 západoevropských zemí jakož i Japonsko, ale největším zahraničním investorem jsou Spojené státy. Sovětům velmi záleželo na tom, aby si zajistili moderní zařízení a služby ve Spojených státech. V únoru loňského roku otevřeli v New Yorku Byro kamžské nákupní komise, ve kterém pracuje 21 sovětských občanů. Toto kancelář koordinuje činnost sovětských inženýrů a vědců ve Spojených státech, v souvislosti s kamžským projektem. Kromě zmíněných 50 inženýrů, pracuje asi 35 dalších sovětských občanů ve funkcích inspektorů v továrnách v Chicagu, v Clevelandu a v jiných amerických městech, v nichž se vyrábějí součástky. Další sovětské občany přijíždějí do Spojených států na výcvik. Učí se tam používat zařízení vyráběná pro kamžskou automobilku. Podle sovětských údajů to bylo doposud 92 osob. Američtí činitelé uvádějí, že pro sovětské občany platí též reciproční opatření omezení volného cestování jako pro sovětské diplomaty a novináře. Pro cesty na vzdálenost delší než 25 mil t.j. asi 40 km od místa pobytu je vyžadováno zvláštní povolení. Americké úřady je však zpravidla udělují. Sovětské inženýry pracující u firmy Solindr Dressler dovolili možnost navštívit jiné americké podniky, které obdržely od kamžské automobilky zakázky na elektronická počítače, slévárenské zařízení, pece a výrobní linky pro součástky strojírenství.

Některí pozorovatelé vidí v kamžské automobilce začátek revoluce v sovětském dopravnictví, která si vyžádá vysoké investice do stavby silnic, železničních stanic, garáží a jiných zařízení. Činitelé ve Washingtonu však o tom pochybují a poukazují na problémy předpovědi z pozdních 50. let, kdy Sověty chlátili plány na velkovýrobu osobních automobilů a uzavřeli rozsáhlou dohodu s italským koncernem FIAT při výstavbě polské automobilky. Tato továrna vyrobí ročně asi 660.000 aut, ale k rozvochu silniční sítě v Sovětském svazu nedošlo. Američtí činitelé domnívají že třetinu až polovinu sovětské produkce osobních automobilů dostávají lidé, a že další značná část je určena na vývoz.

Jižer sovětské činitelé se ujistili, že moskevská vláda plněne stavbu silnic, servisních stanic, garáží, aby umožnila sovětským občanům snadnější vstup do automobilového světa. Místně nadále čvrti prioritou výroby kvalitačních automobilů především pro vojenskou armádu, dále pro sovětský a zahraniční vývoz, které jsou na ní citelný nedostatek. Zde vykaniském závoře se čvrti rozšíření automobilů sdíždět z výrobních pásů až v příštím roce jak stanovil XXIV. sjezd KSSS není jisté. Moskevské "Izvestije" doznaly před týdnem obtiže s dočrčováním stavebních láh a uvedly jako nový termín do provozu rok 1976.

Tak či onak nové nákladní automobily bude chrlít obrovské továrna, stavěné s pomocí amerických úvěrů a pomocí amerického technologického umu.

U mikrofonu Svobodné Evropy byl Vladimír Kacerovský.

Skutné výročí K n i ch o v a.

Československý tisk již tradičně připomíná výročí mnichovského diktátu v r. 1938 v jehož důsledku byla porušena územní celistvost Československa. To osvobození sloužila tato skutná skutečnost, především pak dočasná krátkozrakost západních mocností, komunistické propagandě i praktické politice ke zdůvodňování a prosezování závislosti na Sovětském svazu. V tomto duchu se ostatně nese i komentář "Rudého práva" k letošnému 36. výročí diktátu. Roměry v Evropě se však přirozeně podstatně změnily. Existuje konečně už i smlouva s NSR a hrozba z německé strany je nenávratnou minulostí. Dovolávání se této hrozby pro

pro ospravedlnování dnešního stavu omezené suverenity je tedy přinejmenším pahistozické. Nikoliv, že z dějin by se snad nemělo vyvozovat poučení, historie mnichovského diktátu má však širší, ba obecnější platnost. Je výstřehou proti iluzím, proti ustupování násilí i falešné domněnce, že lze zachránit mír a zaručit bezpečnost kapitulancím, ústupky a lecinnými kompromisy s imperia- listickou mocností, obětováním nezávislosti a životních zájmů malých národů.

XXXXXXXXXXXX Svobodná Evropa - Karel Jezdinský.

K r i m i n a l i t a a její českosl. specifika.

Rozněmku ze Svobodné Evropy připravil Dr. Jindřich Frank.

Kriminalita je na celém světě na počtu činu a na celém světě jsou roz- pory o tom jak ji čelit. Rozpory jsou také mezi odborníky kriminology, jak o příčiny nebývalé exploze trestných činů tak o účinnost a účinnost klasických opatření vůči těm, kteří se jí dopouštějí. Popírá se účinnost a oprávně- nost trestu smrti, trestu odnětí svobody a hledají se nové formy ochrany společno- sti, proti těm kteří soustavně porušují nejkritičtější pravidla lidského sou- žití.

Těchto rozporů nezůstal ušetřen ani předvoj československé společnosti - NSC. Rozpory pokračují i po dočasném vítězství zastánců ostré represe. O ne- tčech boje proti kriminalitě se diskutuje i po uzakonění a zvýšení beztoho již vysokých trestů a po zřetezení ochranného dozoru.

Kriminologové NSC objevili ochranný dozor. Tento ostrý nástroj proti kr- iminalitě v říšském zákoníku. Rakousko zavedlo ochranný dozor nad propuštěný- mi vězni v 70-tých letech minulého století. Pochybnosti o účinnosti tohoto opatření byly už od vzniku ochranného dozoru. Namítalo se, že dozor nezděje být sto procentní. Takže v mnoha případech je neúčinný. Namítalo se také, že dozor dělá z propuštěného vězně štyance. Člověk se sklonek k asociálnosti zavedením ochranného dozoru se stane ještě asociálnějším. Nutno připustit, že dozor vy- konávaný komunistickou policií, vyzbrojenou moderními vynálezy kriminalistiky je účinnější než byl dozor rakouské policie minulého století.

Dr. Pavel V o j n a ve svém článku uveřejněném v "Právníku" č. 9 z r. 1973 pod titulem: "Některým třídně-politickým aspektům boje s kriminalitou" tvrdí že tato technika ochranného dozoru zavedená do činnosti orgánů trestního řízení. Půde to poprvé v činnosti soudnictví na území československé republiky, že soudcové budou postupovat podle pravidel jiných, než podle trestního zákona a trestního řádu. Dr. V o j n a v článku o kterém už jsme již zmínili volá přes pře- běhové zvýšení policejní činnosti po dalších zříšení trestního zákonodárství. Dr. V o j n a se domnívá, že existuje protisociální činnost, která není sč by měla být trestná.

Přečetli jsme si Trestní zákon, nenapadlo nás, že by seznam trestných činů by měl být prodloužen uzakoněním dalších skutkových podstat, které zákon dosud poč trestech nezakazuje. Naopak našli jsme řadu činů, které trestní zákon prohlašuje za trestné, které by měli být ze seznamu trestných činů vyškrtnuty. Na př. tzv. trestný čin opuštění republiky. Cpustit svou zemi je právek pro- klanovaným slavnostně Spojenými národy a Deklarací lidských práv z 9. prosince 1948. Dr. V o j n a odůvodňuje své volání k větší represe překvapující tézí. Tvrdí že kriminalita je jednou z forem třídního boje. Nebezpečí kriminality pro so- cialistický stát je podle něho tak veliké, poněvadž kriminalita se může v té době stát údernou silou společenského rozkladu a přechodem k otevřené kontra- revoluci. Pachatelé trestných činů prý jsou, citují: "často uvědomělými spojenci protisocialistických sil a tendencí".

Význam článku Dr. V o j n a součívá v tom, že upozorňuje soudce a prokuráto- ry na třídní stránku trestných činů. Každému, kdo je usvědčen z trestného či- nu přitěžuje, že je odpůrcem socialistických přeměn a tím i nepřitelem státu. Ukládání vysokých trestů je proto nezbytné. Dr. V o j n a v té souvislosti zdůraz- ňuje, že soudce podléhají stranické kritice a to také pro jejich trestní praxi. Co stranická kritika pro soudce znamená? Víme!

Pro Vojnu a spol. je tedy každý, kdo stojí před československým trestním soudem kontrerevolucionářem a zaslouhuje přísný trest.

Opatrněji operuje v článku Jaroslav K r u p e u r, který v článku "Omeze- ní protisociální činnosti a její předpoklady" píše: "I když přežitky vykořis- ťovatelského řádu pokládáme za hlavní a rozhodující příčinu kriminality, nemě- žeme zavírat oči ani nad novými faktory kriminality v naší společnosti. Poru- chy a nedostatky v řízení na jednotlivých úsecích, nedostačující uspokojování

některých společenských potřeb, nedostatků ve výchově mladé generace a pod. sice slyš o sobě kriminalitu nepločí, ale usnadňují její vznik."

Je v něm jistě víc realismu než v ideologickém cvičení pana dr. Vojsny v "Frévníku".

Vzrostl pro Emila Zátopka.

Informace pochází ze západoněmeckého týdeníku "Stern". Podle ní Emil Zátopek, dnes 51-letý, sportovní idol poválečné doby přece jen prý dostal od strany určitou milost. Jak známo Zátopek byl po své kritice sovětské skupace naší vlasti zbaven činnosti a všech funkcí a pracoval jako pomocný dělník a vrtač. Učinil pak sebekritiku a může nyní podle "Sterna" sedět zase za pracovním stolem. A to v české sovětské lehkostřelecké svazu, kde prý zpracovává i vyhodnocuje údaje o mezinárodních sportovních rekordech.

Vznikl vznikl Číně.

1. října r. 1949, kdy Čína a sovětská unie slavily založení ČSR, Sověty doufaly, že Čína bude důležitou součástí světové socialistické soustavy. Dnes po 25 letech (sna s výkyv sovětsko-čínské konfrontace ve světovém měřítku. Sám u kolébky tohoto sporu byly otázky ideologické či vojensko-politické je vedlejší.

Co si o tom myslí sovětská intelektuální, kteří nasouhlasí s režimem ukazuje samizdatový dokument jehož autory jsou historikové, přírodovědci a filologové a který se dostal nedávno na Západ. Citujeme z této publikace jak o ní referoval bonnský korespondent listu "Die Welt".

"Ve skutečnosti nejdě o ideologii, ale o mocenskou politiku. Směrodatný zůstává takřka zákonitý vývoj starých politických protikladů. Nový čínský stát nestojí proti Sovětskému svazu jako jeho hlavní nepřítel proto, že Maoisté chtějí vykládat Marxe a Lenina po svém, ale proto, že sovětská moc stojí na hranicích Číny. A zájmy Číny ve skutečnosti nemají ideologický původ. Spočívají spíše na územních, národních a geopolitických požadavcích."

Pandofinu skříňku otevřel Nikita Chruščov v proslulou řeči proti Stalinovi na XX. sjezdu KSSS v r. 1956 a především tím, že 20. června 1959 zastavil další sovětskou pomoc Číně v budování jaderného průmyslu. Když se 2. a pak znovu 15. března 1969 grazily čínské a sovětské ozbrojené síly na ostrově Demanskij a Čen pao v pohraniční řece Ussuri byl ideologický závoj stržen a skutečná podstata konfrontace mezi dvěma komunistickými velmocemi obnažena. Incidenty na čínsko-sovětských hranicích byly stále častější i když už ne takového rozsahu. 14. března 1974 v předvečer 5. výročí srážky na řece Ussuri zajali číňané v Ujgurské autonomní oblasti sovětský vojenský vrtulník s tříčlenou posádkou. Sověty tvrdily, že vrtulník, který letěl s huránním posláním zabloudil v nepříznivém počasí, ale Číňané zdůrazňují, že mají důkazy o tom, že šlo o špiónáž. Od incidentu uplynulo už 6,5 měsíce a posádka a vrtulník zůstávají přes všechny sovětské protesty v Číně.

Zájmy Moskvy a Pekingy se střetávají i v jiných oblastech. Čína usiluje o spolupráci se západní Evropou, překáží ve sblížení mezi Sovětským státem a Spojenými státy, aby se stal rozhodující silou v mocenském trojúhelníku Washington-Moskva-Peking. Tento zřejmě boj nebyl celosvětových rozměrů.

Sovětsko-čínská smlouva o přátelství a pomoci z r. 1950 jež byla dohodnuta na 30 let nikde ani nebyla vypověděna. Peking však nikdy neodpověděl na nedávno četné nabídky z Moskvy, aby s ní uzavřel smlouvu o nepoužití násilí. Rozhovory zadané 29. srpna 1969 uvázly na určitém bodě. Období Číny s RVK a zejména se Sovětským svazem přesl na nejnižší úroveň. Zatímco se její obchod s Japonskem, Spojenými státy a západní Evropou utěšeně rozvíjí, v sovětských oblastech Mao-tse-tungova vedení významované voluntarismem a bezzáradovostí vykořisťuje čínský lid ve směru svých hegenonických cílů. V Číně prý vládne vojenská byrokracie, která je nejdůležitější sporou "velkého korupčníka". Výroba prý trpí bezplanitostí a takovými exceny jako byla kulturní revoluce, kteréz jsou opět výrazem různých bojů uvnitř Číny a důkazem vnitropolitické labilitj země. Aby se jí obrátil pozornost Mao-tse-tunga si prý vyvolili heslo o údajné sovětské hrozbě ze severu. Prý chce získat podporu Spojených států a NATO a všech t.č. reakčních sil imperialismu, aby mohl obhlížet Sovětský svaz.

Moskva se však nevzdává naděje, že se situace v Číně změní po odchodu Mao-tse-tunga a Čína se tak vrátí do velké rodiny socialistické soustavy. Moskva věří, že bude stále moci využívat vnitřní boj proti Maoismu ve vlastních prospěch. Úlohu hraje v těchto představách vysoký věk čínských vůdců.

Zvýšení přídávky na děti v S S S R.

UV KS a Račnický úřad se minulý týden usnesli, aby od 1. listopadu 1974 byla rodinám s nízkými příjmy vyplacena ve formě přídávky na děti 1 miliarda 800 milionů rublů ročně. Přídávky ve výši 120 rublů měsíčně na každé dítě do 8 let budou dostávat rodiny, jejichž průměrný měsíční příjem na každého příslušníka rodiny nepřesahuje 50 rublů. Tuto podporu bude tak dostávat 12,5 milionu sovětských dětí. I když moskevská "Pravda" napsala, že za přídávky zlepší podmínky pro výchovu nastupující generace, zvýší mnohou pomocí rodinám s dětmi. Je na místě, že jde o opatření, které má zmírnit bídu četných větších sovětských rodin. A zároveň zastavit nyní nepříznivý populační vývoj. Křivka porodnosti v Sovětském svazu vykazuje totiž sestupný trend.

Podle nového sovětského měřítka je třeba označit za chudou rodinu s dvěma dětmi jejíž celkový roční příjem nepřesahuje 2.400 rublů. Pro srovnání uvedme, že podle washingtonského úřadu pro sčítání obyvatelstva platily ve Spojených státech loni za chudé čtyřčlenné rodiny s průměrným celkovým příjmem 4.512 dolarů ročně. Přepočteme-li rubly na dolary dle oficiálního moskevského kursu, který je nereálně vysoký, kdy 1 rubl se rovná 1,38 dolaru odpovídá částce 2400 rublů částka 3.192 dolary, na základě tohoto umělého kursu, leží křivka chudoby ve Spojených státech o 41% výše než v Sovětském svazu. Ve skutečnosti je však ještě vyšší protože kupní síla dolaru zůstala přes značný vzestup cen ve Spojených státech podstatně větší než by naznačoval moskevský oficiální kurs.

Zpráva z Moskvy nepřekvapuje. Usnesení o zavedení přídávky na děti bylo totiž splatné. Leonid Brežněv i Alexej Kosygin ho ohlasili ve svých zprávách XXIV. sjezdu z jara r. 1971 na letošní rok. To, že moskevské vedení zavádí tyto přídávky teprve od 1. listopadu, nesvědčí zrovna o velkém sociálním citění. Navíc výlohy spojené s novým programem nezatíží valně sovětský rozpočet. Uvažme - jen vývoz ropy do západních zemí v důsledku arabské naftové politiky za nové ceny jež jsou 4x vyšší než před rokem zvlášť zisk Sovětů během jednoho roku o částku, která převyšuje výklady na nové přídávky na děti o mnohonásobek milionů dolarů.

Význam usnesení z minulého týdně je v tom, že Moskva poprvé uznala chudobu širokých vrstev sovětského obyvatelstva a že veřejně uvědomuje tento problém více než v minulosti. Čistě však nikdy nebuďte tvrdit, že by již sovětská společnost směřovala ke kvantitativnímu rozvoji. Rozdíl v ní jsou 57 let po bolševické revoluci veliká a chudoba v ní zůstane ještě dlouho. Tělešně ironické ovšem je, že "trabajoescapero" jako se teď v Sovětském svazu chudobě často říká je v prvním státě dělnická a rolnická práce programována.